

همیشه‌ری

صفحه آخر

در شگفتی که در این مدت ایام فراق بر گرفتاری زحر نرفان دل و دل می دادت حافظ

مهمشهری: www.hamshahronline.ir
سایت روزنامه: newspaper.hamshahronline.ir

دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (ع.ج)، کوچه شهید سیدکمال فریخی، شماره ۱۴
کد پستی: ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ ■ تهران، صندوق پستی ۱۹۳۹۵/۵۴۴۶
تلفن: ۲۲۰۲۶۰۶۷، ۲۲۰۲۳۰۰۰، ۲۲۰۲۳۰۰۰

چاپ: همشهری
تلفن: ۴۸۰۷۵۰۰۰

توزیع و اشتراک:
موسسه نشر گستر امروزین
تلفن: ۹۱۲۰۴۱۴۲

پدیرش آگهی:
تلفن: ۸۴۲۳۱۰۰۰

حضرت امیر المؤمنین علی؛

از خدا بترس اگر چه اندکی و میان خود و خدا برده‌ای بیفکن، گر چه نازک باشد.

اذان ظهر: ۱۲:۰۷ ■ غروب آفتاب: ۱۹:۲۴
اذان مغرب: ۱۹:۴۵ ■ نیمه شب شرعی: ۲۳:۱۴
اذان صبح فردا: ۲۳:۰۲ ■ طلوع آفتاب فردا: ۴:۵۰

صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
مدیر مسئول: محسن مهدیان
سر دبیر: دانیال معمار

معاونان سردبیر: علی عمادی، شهرام فرهنگی، شاهین امین، حامد فوقانی
مدیر فنی: حامد یزدانی
مدیر هنری: مهدی سلمی
دبیر سیاسی: علی ترابی
دبیر شهری: سیمین برادران
دبیر اقتصادی: سروش خسروی

دبیر فرهنگی: امیر اخداد
دبیر حوادث: جواد عزیزی
دبیر بین الملل: حسین سعیدی
دبیر جامعه: عیسی محمدی
دبیر زیست بوم: محمد پارکانی
دبیر ورزش: سید پور عیاسی
دبیر دانش و فناوری: محمد کرباسی
دبیر ورزشی: امیر محمد یعقوب پور
دبیر همشهری جمعه: پروانه بهرام نژاد
دبیر صفحه آخر: مسعود میر
دبیر عکس: فرشاد عباسی

ایده خوب

جادوی رنگ در صفحه سیاه و سفید

جواد نصرتی

تصور تلویزیون‌هایی که همه چیز در آنها سیاه و

سفید بودند، امروز دیگر برای نسل جوان کمی غیر ممکن است، اما حتی تا همین ۲۳.۳ دهه پیش، دین قهرمان‌ها و ستاره‌های فیلم‌ها و سریال‌های تلویزیون به صورت رنگی، در بسیاری از نقاط دنیا آرزوی محال بود. رویای رنگی کردن تلویزیون، به ابتدای قرن گذشته بازمی‌گردد، اما نخستین برنامه رنگی تجاری تلویزیون، در چنین روزی در سال ۱۹۵۱ (دهه ۳۰ شمسی خودمان) پخش شد؛ هر چند فقط تعداد اندکی توانستند آن را به صورت رنگی ببینند. در دهه‌های ابتدایی قرن، ابتدا در آلمان و بعد در روسیه، آمخترخ طرح خود را برای تلویزیون رنگی به صورت رسمی ثبت کرده بودند، اما قابلیت اصلی در آمریکا در جریان بود، تا اینکه سی‌بی‌اس در عصر ۲۵ ژوئن سال ۵۱، نخستین برنامه رنگی را پخش کرد. آنها در واقع در رقابت با شرکت آر‌سی‌ای پیش افتادند. اما اختراع آنها چندان فراگیر نبود؛ چون مشکلات فنی پخش وجود داشت. در زمان پخش نخستین برنامه رنگی، حدود ۱۲ میلیون تلویزیون در آمریکا وجود داشت، اما تنها کمتر از ۲۰۰ تلویزیون امکان پخش رنگی برنامه سی‌بی‌اس به اسم «پرمیر» را داشتند. این برنامه، یک شوی با حضور ستاره‌ها بود. داشتن تلویزیون در آن دوران، نشانه‌ای از برخورداری و تمکن بود. اما خرید تلویزیون رنگی حتی برای نخبگان هم کمی سخت بود؛ در حالی که قیمت تلویزیون سیاه و سفید ۳۰۰ دلار بود، مردم برای خرید تلویزیون رنگی در همان سال‌ها باید ۱۰۰۰ دلار پرداخت می‌کردند. تازه در دهه ۶۰ میلادی بود که تلویزیون رنگی مقرون به صرفه شد و در دهه ۸۰، این تلویزیون‌ها عملاً تلویزیون‌های قدیمی‌تر سیاه و سفید را بازنشسته کردند. امروزه تلویزیون‌های دیجیتال عظیم، در هر خانه‌ای در سراسر دنیا پیدا می‌شوند، اما جوان‌ترها، صفحه‌های کوچک‌تر موبایل را برای دیدن برنامه‌ها و سریال‌هایشان ترجیح می‌دهند و تلویزیون، دیگر آن ارج و قرب و جایگاه سابقش را ندارد و چه بسا صفحه‌جادیی خانه‌ها در دهه‌های گذشته، برای همیشه خاموش شود.

فراخوان

بی تعارف و تکلف
مثل همین متن
کوتاهی که می بینید. ما منتظریم تا نوشته‌ها پتان دربار مسائل روز مره، مشکلات و دغدغه‌ها پتان را برای ما ارسال کنید. اگر اهل طنز و کار یکا تونر و طراحی هم هستید جایتان اینجا محفوظ است. متن یا طرح نان که آماده شد یک تماس با شماره ۲۳۰۲۳۶۳۶ بگیرید تا برای رساندنش به ما راهنمایی‌تان کنیم.

کثیف‌ترین ماشین دنیا

بسیاری از ما دوستانی داریم که ماشین‌شان پسر از چیزهای دورریختنی است، اما اوضاع هیچ‌کدامشان به بدی ماشین یک زن انگلیسی نیست. ماشینی این خانم، در یک مسابقه در انگلیس رسماً به عنوان کثیف‌ترین ماشین این کشور لقب گرفته و واقعا فراتر از تصور ما کثیف است. این خانم ۶۰ ساله خودرویش را عملاً به یک سطل زباله متحرک تبدیل کرده و هر چیزی که دیگری قابلیت استفاده ندارد در آن انبار می‌کند. این پس‌مانده‌های خوراکی و غذا گرفته تا اسباب‌بازی و جارو، هر چیزی در این ماشین پیدا می‌شود و این زن گفته که خیلی از این وسایل گاهی به کارش هم می‌آیند.

گرنیویچ

رکوردهای سنگینی با پاشنه بلند

راه رفتن با کفش پاشنه بلند، حتی گاهی برای خانم‌ها هم که به آن عادت دارند سخت است. حالا تصور کنید یک مرد، ۱۰۰ متر با این کفش‌ها دویده و اتفاقاً رکورد جدیدی هم ثبت کرده است. کریستیان رودریگز ۳۴ ساله، با کفش‌هایی که ۸ سانتی‌متر پاشنه دارند، ۱۰۰ متر را در ۱۲ ثانیه و ۸۲ صدم ثانیه دویده و نامش را در کتاب رکوردهای جهانی گینس ثبت کرده است. این رکورد قبلاً در سال ۲۰۱۹ با زمان ۱۴۰.۲ ثانیه توسط اندره اوتولف ثبت شده بود. این دوندۀ اسپانیایی گفته که آماده‌سازی برای این مسابقه، بسیار چالش‌برانگیز و سخت بوده و وقت و انرژی زیادی از او گرفته است.

خوش خبر

کارگاه جهادی برای تعمیر کولرها

این بار باید چشم‌هایتان را ببندید و با یک گروه جهادی که با خلاقیت و همدلی یکی از مشکلات اساسی مردم نیازمند اهواز را حل و فصل کرده همراه شوید؛ با یکی از اعضای گروه جهادی «شهباز فوجی» در اهواز. تصور کنید اهل فن هستید و کارتان تاسیسات است. از یک روز کاری شلوغ در خرماپزان اهواز به خانه برمی‌گردید، به یک لیوان شربت و احوالپرسی با اهل خانه اکتفا می‌کنید و نیمه‌دوباره از خانه بیرون می‌زنید. به خانه‌های نیازمندی که کولرهایشان خراب است و نیاز به تعمیر دارند و پول تعمیرش را ندارند، می‌روید و

تصور شما از فرزندخواندگی چیست؟ اینکه زن و مردی که بچه‌دار نمی‌شوند، بروند به شیرخوارگاه و از بین کودکان بی سرپرست، قشنگ‌ترین بچه‌ای را که چشم‌آبی و بور باشد یا موقر فری و چشم‌سیاه است انتخاب و فرزندخوانده‌شان کنند. نه! اینطوری‌ها فرزندخواندگی فقط برای جبران خلأ ناشی از ناباروری و نداشتن فرزند به سازمان بهزیستی مراجعه نمی‌کنند، بسیاری از خانواده‌ها برایشان مهم نیست کودکی که قرار است به فرزندخواندگی بپذیرند چه شکل و ظاهری داشته باشد.

اول آخر

آخرین روز مسابقات اسنوکر قهرمانی آسیا در آکادمی پولینگ و بیلارد مجموعه ورزشی انقلاب ■ عکس: فریوخ طاهرخانی

فرهنگ و زندگی

ناپرهیزی پلاستیک

فاطمه عباسی

از اواخر قرن بیستم بود که پلاستیک به عنوان ماده‌ای مقرون به صرفه، همه‌کاره و به نسبت با دوام، وارد محیط زندگی ما شد و این یعنی نخستین قطعه پلاستیکی که به عنوان زباله در خانه‌ها، احتمالاً همچنان در گوشه‌ای از طبیعت وجود دارد. بنابراین برپیره نیست اگر بگوییم کیسه‌های پلاستیکی این روزها بالای جان محیط‌زیست دنیای ما هستند؛ کیسه‌های اغلب یکبار مصرفی که در حجم بالا تولید می‌شوند، در برخی کشورها از جمله ایران رایگان توزیع می‌شوند و اثرات مخرب زیست‌محیطی برای می‌گذارند. براساس آمارهای جهانی ایران جزو ۲۰ کشور اول دنیا در تولید زباله‌های پلاستیکی است و سالانه حدود ۴ میلیون تن زباله پلاستیکی تولید می‌کند و از زباله‌های تولید شده در کشور نیم‌میلیون تن به کیسه پلاستیکی اختصاص دارد، یعنی هر ایرانی روزانه به طور متوسط ۳ کیسه پلاستیکی مصرف می‌کند که ۹۶ درصد آن مستقیم وارد سطل‌های زباله می‌شود. در پایتخت آمار عجیبی از مصرف پلاستیک وجود دارد که تأمل‌برانگیز است؛ به گفته رئیس کمیته سلامت شورای اسلامی شهر تهران، بخش قابل توجهی از حجم پسماند تولید شده در شهر تهران پلاستیک است که حدود ۱۰ درصد آن مربوط به کیسه‌های پلاستیکی است. این در حالی است که در بسیاری از کشورهای اروپایی، تهیه کیسه‌های پلاستیکی در فروشگاه‌های خرید از آن انجام می‌شود، نیاز به پرداخت هزینه بیشتری دارد و همین، موجب می‌شود مردم با کمتر از کیسه‌های پلاستیکی استفاده کنند یا اینکه کیسه‌های پارچه‌ای با دوام را جایگزین کیسه‌های پلاستیکی کنند. ما هم می‌توانیم این تجربه‌ها را به کار بگیریم و با استفاده بیشتر و افزایش عمر وسایل پلاستیکی در چرخه مصرف و همچنین استفاده کمتر از کیسه‌های پلاستیکی، به کاهش آلودگی محیط‌زیست کمک کنیم. طی سال‌های گذشته پوشش‌هایی توسط دستارداران محیط‌زیست در کشور فعال شده است که دستاوردهای خوبی به خصوص در زمینه تغییر نگرش و ایجاد فرهنگ زیست‌محیطی در مردم داشته است؛ از جمله پوشش «نه به کیسه پلاستیکی». اما آنچه مشخص است اینکه نگرش و رفتار ما نسبت به پلاستیک باید تغییر کند تا آینده‌ای ایمن و سالم روی کره زمین داشته باشیم. تغییرات بزرگ با قدم‌های کوچک شروع می‌شود و همه ما قدرت تغییر را داریم. فقط کافی است هر یک از ما از خود ببریم برای شروع کاهش مصرف پلاستیک در زندگی روزانه چه کار باید بکنیم؟

بوک مارک

صید قزل‌آلادر آمریکا

خواب دیدم لئوناردو داوینچی... در حال اختراع قلاب جدید برای صید قزل‌آلادر آمریکا است. دیدم اول از همه با تخلیش کار می‌کرد، بعد رفت سراغ فلز و رنگ و گیره... رئیس روسایش را صدا زد بیایند. نگاه کردند و همه از هوش رفتند. او که تنها در مقابل جسم مدھوش آنها ایستاده بود، قلاب را به دست گرفت و اسمی گذاشت. روش اسمش را گذاشت شام‌آخر. بعد رفت رئیس روسایش را به هوش بیاورد. ظرف چندماه آن قلاب صید قزل‌آلای غوغای قرن بیستم شد و دستاوردهای سطحی‌ای مثل هیروشیما و مهاتما گاندی دیگر به گردش هم نمی‌رسیدند. میلیون‌ها شام‌آخر در آمریکا به فروش رفت. واتیکان ۱۰ هزار تا سفارش داد، با اینکه هرگز قزل‌آلایی آنجا مشاهده نشده بود. سیل سپاس‌ها سرازیر شد...

زندگی خوب

ضیافت گرم کودکانه

معمولاً تابستان که از راه می‌رسد، سر بر بچه‌های کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان هم حسابی شلوغ می‌شود. هر سال تابستان این کانون برنامه‌های متنوع و مختلفی را برای گروه سنی کودک و نوجوان تدارک می‌بیند تا اوقات فراغت‌شان در این ماه تعطیلی به بطالت نگذرد. امسال هم کانون برنامه‌هایش را اعلام کرده و قرار است بچه‌ها به بهترین نحو سرگرم شوند. انطور که مسئولان این مرکز می‌گویند، تمام فعالیت‌های فرهنگی، هنری و ادبی در سطح یک به صورت رایگان ثبت‌نام می‌شود که شامل مواردی چون کتابخوانی، قصه‌گویی و سرود است. علاوه بر آن برای کارگاه‌های آموزشی، مهارتی و تربیتی به صورت حضوری و مجازی برای کودکان و نوجوانان و برگزاری ۱۲ هزار کارگاه در طول تابستان پیش‌بینی شده که البته برنامه سطح ۲ است و هر کارگاه بین ۸ تا ۱۲ جلسه است. همچنین ارائه خدمات آموزشی و پرورشی به صورت مجازی هم شامل ۱۳ کارگاه به صورت آنلاین و ۱۶۰ کارگاه برخط است. برگزاری کارگاه‌های «حال خوش زندگی» در قالب مهارت‌های امیدواری، خوش‌بینی، معنویت، شادی و نشاط، هوش هیجانی و جرات‌مندی را هم در دستور

سازهای استخوانی ناتوفیان

است، اما هنوز شگفتی‌هایی مانند این سازها در آن نهفته است. به نظر می‌رسد که «ناتوفیان» (تمدن خاور نزدیک) که روستایی را در این نقطه بین سال‌های ۹۷۰۰ تا ۱۳۰۰۰ سال پیش از میلاد مسیح اشغال کرده بودند، از این فلوت-استخوان‌ها برای شکار، نواختن موسیقی و یا برای برقراری ارتباط با پرندگان استفاده می‌کردند. این دهکده، واقع در سواحل دریاچه هولاد، در مدت ۳ هزار سال زندگی، مهد این تمدن بوده است. مطالعه انجام‌شده روی این «ایروفون‌ها» (آلات موسیقی‌ای که صدا یا موسیقی ناشی از ارتعاش هوا را ایجاد می‌کنند) نشان می‌دهد که این فلوت‌ها از قدیمی‌ترین آلات موسیقی بشری هستند. به نظر می‌رسد «ناتوفیان» برای پرندگان ارزش نمادین خاصی قائل بوده‌اند، چرا که از پنجه‌های این پرندگان نیز برای ساخت زبور آلات استفاده می‌کرده‌اند.

متهاب خسروشاهی
تا به حال شده صدای بلبل، کلاغ، گنجشک یا هر پرندۀ دیگری را تقلید کنید؛ به ویژه وقتی صدای یکی از این پرندگان را در حوالی خودتان بشنوید؟ بعضی افراد این کار را برای تفریح، بعضی برای شکار و بعضی برای فراگرفتن آوای این پرندگان انجام می‌دهند؛ درست مانند «ناتوفیان»!

پژوهشگران فلوت‌های مینیاتوری ۱۲ هزار ساله‌ای را یافته‌اند که به نظر می‌رسد برای تقلید صدای پرندگان شکاری از آنها استفاده شده است. انگیزه دقیق این تقلید صدا مشخص نیست، اما به نظر می‌رسد نوعی استراتژی شکار بوده و یا شاید بخشی از یک آیین مذهبی که در آن از این فلوت‌ها برای ایجاد صدایی شبیه به پرندگان استفاده می‌کردند. پژوهشگرانی که مجموعه‌ای از ۷ ساز را یافته‌اند، می‌گویند که هر چند مکان ماقبل تاریخی Eynan-Mallah در شمال فلسطین اشغالی در سال ۱۹۵۵ میلادی کاوش شده

